Łódź, dnia 1 września 1938 r.

Łódzki Dziennik Wojewódzki

№ 16

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Dział urzędowy.

I.

327.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 29 sierpnia 1938 roku Nr. Apr. 2-3/38

o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 sierpnia 1938 roku o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 466) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadane mi uprawnienia regulowania cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów przekazuje Starostom Powiatowym oraz Prezydentom miast wydzielonych.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje do dnia 31. XII. 1940 r.

Wojewoda:

(—) H. Józewski.

328.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 22 lipca 1938 r. L. SPB. V. 0/10/38

o warunkach na jakich dopuszczalne jest na terenie strefy nadgranicznej ustalonej rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego z dn. 3. III. 1937 r. Nr. SPB. V. 1/1/37 Łódzki Dziennik Wojewódzki Nr. 5 z dnia 10. III. 1937 r. fotografowanie, filmowanie oraz przenoszenie (przewożenie) aparatów fotograficznych.

W myśl postanowień ustępu 1 § 24 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22. I. 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 84) zakazane jest posiadanie wszelkiego rodzaju aparatów fotograficznych, oraz dokonywanie zdjęć fotograficznych i filmowych na terenie strefy nadgranicznej bez specjalnego zezwolenia powiatowej władzy administracji ogólnej.

Zakaz posiadania aparatów fotograficznych bez zewolenia (ust. 2 § 24 rozp. Min. z dnia 22. I. 1937 r.) niedotyczy osób przejeżdżających bez zatrzymania się przez teren strefy nadgranicznej.

Na podstawie ustępu 3 § 24 wyżej cytowanego rozporządzenia ministerialnego określam następujące warunki, na jakich dopuszczalne jest na terenie strefy nadgranicznej fotografowanie, filmowanie oraz przenoszenie (przewożenie) aparatów fotograficznych.

§ 1.

Zezwolenie na posiadanie aparatu fotograficznego nie uprawnia jeszcze posiadacza do dokonywania zdjęć fotograficznych i filmowych.

§ 2.

Uprawnieni właściciele zakładów fotograficznych, znajdujących się w strefie nadgranicznej, i ich pracownicy, mogą dokonywać zdjęć fotograficznych i to w lokalach zamkniętych.

Fotografowanie i filmowanie na terenie strefy nadgranicznej przez te osoby poza zakładem fotograficznym, może odbywać się tylko w wyjątkowych przypadkach po uprzednim uzyskaniu na to osobnego specjalnego zezwolenia Starosty Powiatowego Wieluńskiego.

W zezwoleniu wymienione być winno miejsce, czas, rodzaj zdjęć i przedmiot zdjęcia.

§ 3.

Osoby zamieszkałe albo przebywające czasowo w strefie nadgranicznej nie trudniące się zawodowo fotografowaniem, które uzyskały pozwolenie na posiadanie aparatu fotograficznego — wzór Nr. 1, mogą wykonywać zdjęcia fotograficzne tylko w obrębie swego własnego gospodarstwa, względnie mieszkania lub domu.

Robienie zdjęć fotograficznych przez te osoby poza obrębem swego gospodarstwa wymaga osobnego zezwolenia Starosty Powiatowego Wieluńskiego Wzór Nr. 2.

W zezwoleniu wymieniony będzie czas, na który udziela się pozwolenia oraz te obiekty, których fotografowanie w myśl § 5 jest bezwarunkowo zabronione.

§ 4.

Dokonywanie zdjęć filmowych na obszarze strefy nadgranicznej jest dozwolone tylko osobom upoważnionym do tego przez odnośne zakłady przemysłowe, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody właściwych władz wojskowych na podstawie specjalnego zezwolenia Starosty Wieluńskiego.

§ 5.

Zabrania się fotografowania i filmowania w strefie nadgranicznej wszelkiego rodzaju urządzeń wojskowych, kolejowych, mostów, wiaduktów, stacyj wodnych, wież ciśnień, elektrowni, ogólnych widoków zgóry oraz widoków panoramicznych — nadto fragmentów ćwiczeń i manewrów wojskowych. Klisze i fotografie zawierające wbrew temu zarządzeniu zdjęcia wymienionych wyżej obiektów lub terenów podlegają na mocy decyzji Starostwa konfiskacie.

§ 6.

Osoby posiadające jedynie pozwolenie na posiadanie aparatu fotograficznego, oraz osoby przejeżdżające bez zatrzymania się przez teren strefy nadgranicznej mogą przenosić względnie przewozić aparaty fotograficzne tylko rozładowane.

§ 7.

Wzór zewolenia na posiadanie aparatów fotograficznych na obszarze strefy nadgranicznej, przewidzianego w § 24 ust. 1 Rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 22. I. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 84) ustala się jak załącznik Nr. 1 niniejszego rozporządzenia.

Wzór zezwolenia na dokonywanie zdjęć fotograficznych na obszarze strefy nadgranicznej — § 3 niniejszego rozp. — ustala się jak załącznik Nr. 2.

§ 8.

Osoby przekraczające niniejsze nakazy względnie zakazy podlegają w myśl art. 24 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. XII. 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 11 z 1937 r. poz. 83) w trybie administracyjnym karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych, albo obu tym karom łącznie.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:

w/z. (—) St. Wendorff
Wicewojewoda.

Wzór załącznika Nr. 1.

Starostwo Powiatowe Wieluńskie

Nr.......

Wieluń, dnia ...... 193... r.

ZEZWOLENIE

na posiadanie aparatu fotograficznego (filmowego) w striefie nadgranicznej.

Na podstawie § 24 ust. 1 rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 22. I. 1937 r. Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 84 zewala się P.................. zamieszkałemu (przebywającemu) w .... gmina .... na posiadanie aparatu(ów) fotograficznych ..... (filmowe .....).

Zezwolenie ważne do .... 19... r.

Zezwolenie niniejsze nie uprawnia do dokonywania zdjęć na terenie strefy nadgranicznej poza obrębem własnego gospodarstwa, mieszkania lub domu. Udzielone zezwolenie może być cofnięte każdego czasu bez podania powodu.

M. P.

STAROSTA POWIATOWY.

Wzór załącznika Nr. 2.

Starostwo Powiatowe Wieluńskie

Nr.........

Wieluń, dnia ..... 193.... r.

ZEZWOLENIE

na dokonywanie zdjęć fotograficznych na obszarze strefy nadgranicznej.

Na podstawie § 24 ust. 3 rozp. Min. z dnia 22. I. 1937 r. Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 84 i rozp. Wojewody Łódzkiego z dnia...... lipca 1938 roku Nr. SPB. V. 0/10/38 Łódzki Dziennik Wojewódzki z dnia . . . 1938 r. Nr. . . . zezwala się Panu .... zamieszkałemu (przebywającemu) w .... gmina .... na dokonywanie zdjęć fotograficznych na całym obszarze strefy nadgranicznej w miejscowości .... w okresie czasu do dnia . . .

Zezwolenie niniejsze może być cofnięte każdego czasu bez podania powodu. Fotografowanie i filmowanie przedmiotów wymienionych w § 5 rozp. Wojewody Łódzkiego z dnia .... 1938 r. Łódzki Dziennik Wojewódzki z dnia......... 1938 r. Nr....... jest zabronione. Klisze i fotografie zawierające takie zdjęcia podlegają na mocy decyzji Starosty konfiskacie.

M. P.

STAROSTA POWIATOWY.

II.

329.

Przedruk.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY KIELECKIEGO

z dnia 22 sierpnia 1938 roku Nr. KDM. 24/21-38

o ograniczeniu ruchu ciężarowego konnego przez most na rzece Pilicy w Przedborzu.

Na podstawie §§ 3 i 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 roku regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611) zarządzam co następuje:

§ 1. W związku z odbudową mostu Nr. 26/5 na rzece Pilicy w Przedborzu na drodze wojewódzkiej II wstrzymuje się na nim aż do odwołania ciężarowy ruch konny o wadze z ładunkiem ponad 6 ton.

§ 2. Winni naruszenia przepisów niniejszego zarządzenia będą karani w drodze administracyjnej na podstawie art. art. 21, 21-a i 21-b ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Wojewoda:

w/z. (—) W. Lutomski.
Wicewojewoda.

330.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 20 sierpnia 1938 r. Nr. wet. 10/244

o zmianie zarządzeń Starosty Powiatowego Łódzkiego o zwalczaniu pryszczycy w powiecie łódzkim z dnia 22. VII. 1938 r. Nr. wet. 10/244.

Stosownie do ustępu wstępnego zarządzenia mego z dnia 22 lipca r. b. Nr. wet. 10/244 o zwalczaniu pryszczycy w powiecie łódzkim, zmieniam treść § 1 powyższego zarządzenia, który otrzymuje następujące brzmienie:

§ 1. Ustanawiam okręgi zapowietrzone i włączam w nie następujące: a) całe miejscowości: z gminy Babice: osodę Kazimierz, z gminy Brójce wsie: Dalków, Karpin, Kotliny, Kraszew, Kurowice - Rządowe, Wardzyn, Wola Rakowa; z gminy Brus: Rokicie Stare, Srebrna, Retkinia; z gminy Brużyca-Wielka: Brużyca Mała, Jastrzębia Góra, Brużyca Księstwo, Piaskowice-Pieńki i Ruda Bugaj; z gminy Czarnocin: Rzepki Zawodzie; z gminy Gospodarz: Gadka Stara, Modlica, Romanów, Rydzynki. Całe miasto Konstantynów. Z gminy Kruszów: Górki Małe, Górki Duże, Polska Wola, Szczukwin, Tuszynek Folwark, Tuszynek Majoracki, Tuszynek Poduchowny, Wodzin Prywatny, Wodzinek, Żeromin; z gminy Lućmierz: Ciosny, Dąbrowa Wielka, Dąbrówka Strumiany, Rosanów, Słowik, Proboszczewice, Lućmierz Folwark, Wymokłe; z gminy Łagiewniki: Krzywe Parcele; z gminy Puczniew: folwark Puczniew, Jerwonice parcele, Mianów, Wola Puczniewska; z gminy Radogoszcz: Kały; z gminy Rąbień: Budy Wolskie, Wola Grzymkowa i Placydów. Całe miasto Tuszyn. Z gminy Wiskitno: Giemzów, Jędrzejów, Wiskitno; b) części wsi: z gminy Brójce: wsi Bukowiec 1 zagroda; z gminy Czarnocin: folwark Czarnocin i folwark Remiszewice; z gminy Nowosolna: zagrody Hofsesa Roberta i Nowym Wiączynie zagroda Probeka Roberta; z gminy Rąbień: w Grabieńcu zagroda Maurera Leopolda i w mieście Zgierzu — Stare Miasto.

Starosta Powiatowy
(—) Fr. Denys
Kierownik Starostwa.

331.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO PIOTRKOWSKIEGO.

z dnia 26 sierpnia 1938 roku Nr. Z. 18/33-38

o zwalczaniu chorób zakaźnych.

Na podstawie artykułu 10, ustawy z dnia 21 lutego 1935 roku o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. Ust. R. P. z dnia 16 kwietnia 1935 r. Nr. 27, poz. 198) oraz wobec istnienia choroby zakaźnej duru brzusznego w Piotrkowie w obrębie ulic Starowarszawskiej, Garncarskiej, Zamurowej, Pereca, Jerozolimskiej do 42 numeru włącznie, Oddzielnej, Placu Litewskiego, Curie-Skłodowskiej, Leonarda, Garbarskiej, Nowy Świat i Limanowskiego wraz z narożnymi posesjami, przecinających ją poprzecznic, zarządzam co następuje:

§ 1. Ustępy i doły asenizacyjne w posesjach ulic wymienionych, o ile w tych posesjach istnieją jednocześnie ustępy skanalizowane, winny być unieruchomione przez zlikwidowanie niezwłoczne, bądź opieczętowane.

§ 2. Z ustępów nieskazanlizowanych — dołów asenizacyjnych z posesji wymienionych ulic zabraniam wybierać, bądź wywozić wydaliny ludzkie (kał, mocz), bez zezwolenia miejskich władz sanitarnych.

§ 3. Wywożenie wydalin ludzkich z dołów asenizacyjnych może się odbywać tylko za specjalnym zezwoleniem Zarządu Miejskiego miasta Piotrkowa (Lekarza Miejskiego) i to po odpowiednim odkażeniu wydalin wapnem według wskazówek władz sanitarnych.

§ 4. Winni naruszenia postanowień niniejszego zarządzenia podlegają w drodze administracyjnej karze grzywny do 3.000 złotych, lub aresztu do 3-ch miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od chwili ogłoszenia.

Starosta Powiatowy:
(—) Sochacki.

III.

332.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 12 sierpnia 1938 r. Nr. KB. IV-8/17-1

o przepisach miejscowych dla m. Łodzi o budowie poszczególnych elementów elewacji budynków i urządzeń, związanych z budynkami, wpływających na ich zewnętrzny wygląd.

Zarządzenie Ministra Spraw Wewn. z dn. 20 czerwca 1938 roku niżej przedrukowane podaję do wiadomości.

Wojawoda:
(—) H. Józewski.

Przedruk.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 20 czerwca 1938 r.

w sprawie przepisów miejscowych dla m. Łodzi o budowie poszczególnych elementów elewacyj budynków i urządzeń, związanych z budynkami, wpływających na ich zewnętrzny wygląd.

Na podstawie art. 408 pkt. 6, 7, 8, 13, art. 410 pkt. 2, 10 i art. 415 pkt. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r.

o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405) na wniosek Wojewody Łódzkiego z dnia 2 kwietnia 1936 r. Nr. KB. IV-8/4/1, oparty na postanowieniu Tymczasowego Prezydenta m. Łodzi z dnia 12 marca 1936 r., zarządzam co następuje:

Par. 1.

Lica frontowe, dachy, boczne i tylne ściany budynków.

(1) Lica frontowe budynków murowanych należy otynkować lub wykonać z kamienia naturalnego, łamanego lub obrobionego po kamieniarsku z cegły licówki lub innych materiałów, nadających się do licowania. Licowanie cegłą jest dopuszczalne wówczas tylko, gdy licówka jest trwała, regularnie wiązana i użyta do poszczególnych motywów architektonicznych. Stosowanie licówki na całej fasadzie dopuszcza się tylko wtedy, gdy budynek odmiennym swoim wyglądem nie przyczyni się do zeszpecenia ulicy, placu lub w ogóle miejscowości.

(2) Cokoły w budynkach, usytuowanych bezpośrednio przy ulicy, drodze lub placu publicznym należy licować trwałym materiałem, jak np. kamieniem naturalnym, łamanym lub obrobionym po kamieniarsku albo klinkierem wiązanym regularnie, wreszcie betonem zacieranym na mokro.

(3) Spoiny należy wykonać bez zacierania i plamienia zaprawą lica budynku.

Par. 2.

(1) Zabrania się malowania lic frontowych na kolor jaskrawy albo z połyskiem lub wreszcie w sposób rażący lub szpecący otoczenie, bądź zacierający ostrość profili architektonicznych.

(2) Sposób i kolor tynkowania albo licowania ścian, a także malowania lic frontowych, okien, okiennic, drzwi i rynien władza budowlana może określić w każdym poszczególnym przypadku ze względu na potrzebę zharmonizowania tych elementów z otoczeniem.

(3) Ścian, wykonanych z kamienia naturalnego, jak z piaskowca, granitu i t. p., a także z cegły licówki oraz otynkowanych t. zw. szlachetną zaprawą, jak również obłożonych innym materiałem, nadającym się do licowania, malować nie wolno.

(4) Władza budowlana może również zakazać malowania zewnętrznych ścian budynku drewnianego, jeśli pozostawienie jego w stanie surowym uzna warunek nieodzowny do zharmonizowania wyglądu budynku z otoczeniem.

Par. 3.

Boczne ściany budynków frontowych, jak również wszelkie powierzchnie ścian, widoczne z ulic, dróg, placów z kolei żelaznej i w ogóle z wszelkich dróg komunikacji publicznej albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, jak: parki, cmentarze, miejsca spacerów, szlaki turystyczne i t. p., należy traktować jak lica frontowe i wykonać w sposób ustalony w par. 1 i 2.

Par. 4.

Części budynku, podpadające pod przepisy par. 1, 2 i 3, należy doprowadzić do stanu, wymaganego w myśl tych paragrafów, w okresie najwyżej trzech lat od dnia udzielenia pozwolenia na użytkowanie budynku.

Par. 5.

(1) Gdy dach nowowznoszonego lub przebudowanego budynku jest widoczny z ulic, dróg, placów, kolei żelaznej, szlaków turystycznych i w ogóle z jakichkolwiek dróg komunikacji publicznej, albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, władza budowlana może żądać stosowania określonych pochyleń dachu i materiału, dostosowanych do pokrycia i materiałów dachów sąsiednich i cech krajobrazu.

(2) Dachy o pochyleniu przewyższającym 35^0 należy kryć dachówką ceglaną, eternitem, blachą miedzianą, miedziowaną, oksydowaną albo malowaną.

(3) W przypadku odnawiania dachów, krytych dachówką esówką lub dachówką ceglaną innego rodzaju, a także blachą miedzianą czy innym materiałem charakterystycznym w znaczeniu dodatnim dla danego budynku, władza budowlana może nakazać stosowanie dotychczasowego sposobu pokrycia.

(4) Zabrania się budowy dachów jednospadkowych o nachyleniu powyżej 15^0, gdy dachy są widoczne z ulic, dróg, placów, kolei żelaznej, szlaków turystycznych i w ogóle z jakichkolwiek dróg komunikacji publicznej, albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność. Przepis ten nie dotyczy budynków bliźniaczych, w których mur graniczny stanowi kalenicę dachu.

Par. 6.

Budynki w dzielnicach lub strefach o zabudowaniu zwartym należy pod względem położenia gzymsów, cokołów i otworów okiennych zharmonizować z sąsiednimi budynkami istniejącymi, gdy odpowiadają one przepisom obowiązującym i założeniom planu zabudowania, jeśli taki istnieje i nie powodują z jakichkolwiek powodów zeszpecenia ulicy, drogi, placu lub w ogóle miejscowości.

Par. 7.

(1) Jeśli jakakolwiek projektowana częściowa zmiana zewnętrznego wyglądu budynku odbiega od charakteru architektury całości lub świeżością wykonania może podkreślić zaniedbany stan pozostałej części budynku, albo nie harmonizuje z otoczeniem, wówczas władza budowlana może żądać wykonania pewnych robót w innych ze-

wnętrznych częściach budynku dla zapobieżenia zeszpeceniu, jakie mogłoby nastąpić wskutek wykonania zamierzonych robót.

(2) Przy gruntownym odnawianiu fasady budynku władza budowlana może żądać i nakazać zmiany wyglądu zewnętrznego fasady lub jej części i nowego opracowania szczegółów architektonicznych, jeśli tego wymagają względy bezpieczeństwa ochrony otoczenia przed oszpeceniem lub potrzeba zharmonizowania budynku z otoczeniem.

Bramy, drzwi i okna.

Par. 8.

(1) Bramy, drzwi i okna i wszelkie inne otwory w zewnętrznych ścianach budynków powinny być zharmonizowane wzajemnie przez zastosowanie dla poszczególnych rodzajów otworów w miarę możności i jednakowych wymiarów, formy i podziału na części.

(2) Bramy i drzwi w ścianach, przylegających bezpośrednio do linii regulacyjnej lub linii ulicy należy tak urządzać, aby skrzydła przy otwieraniu nie występowały poza lice muru.

(3) Bramy wjazdowe, prowadzące do podwórza i drzwi, prowadzące z ulicy do sieni i klatek schodowych, powinny być cofnięte od lica muru, przyległego do linii regulacyjnej, albo do linii przynajmniej o 0,27 m. od tej linii.

Par. 9.

(1) Okna w budynkach ogniotrwałych, w ścianach przylegających bezpośrednio do linii regulacyjnej lub linii ulicy, należy urządzać, jako otwierane do wewnątrz.

(2) Okiennice otwierane na zewnątrz w ścianach przylegających bezpośrednio do linii regulacyjnej, albo do linii ulicy powinny być umieszczane na wysokości co najmniej 2,50 m nad poziomem chodnika, mierząc od jego najwyższego punktu pod okiennicą do jej dolnej krawędzi, a gdy chodnika nie ma co najmniej 3,60 m nad poziomem jezdni lub terenu pod otwartą okiennicą.

(3) Otwory okienne na piątrach, nie posiadające parapetu lub posiadające parapet o wysokości mniejszej jak 0,75 m, licząc od poziomu podłogę należy zaopatrzyć w urządzenie ochronne, sięgające do powyższej wysokości.

(4) Władza budowlana może żądać stosowania w poszczególnych budynkach jednorodnego rodzaju i koloru oszklenia.

Balkony i wykusze.

Par. 10.

(1) Urządzenie balkonów wiszących od ulicy jest dozwolone wówczas, gdy odległość pomiędzy ścianami przeciwległych budynków wynosi co najmniej 12,00 m, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

(2) Zabrania się urządzania balkonów wiszących na poddaszach.

Par. 11.

(1). Balkony wiszące w domach, stawianych w linii regulacyjnej lub w linii ulicy, mogą wystawać przed lice budynku co najwyżej na 1,00 m, w domach zaś cofniętych od tej linii co najwyżej na 1,30 m.

(2) Balkony wiszące w podwórzach mogą wystawać przed lice budynku co najwyżej na 1,30 metrów.

Par. 12.

(1) Balkony należy zaopatrzyć w balustradę o wysokości co najmniej 0,90 m. ponad podłogę balkonu.

(2) Odległość balkonu od granicy sąsiadów powinna wynosić co najmniej dwie szerokości występu balkonu przed licem muru.

(3) Balkony w budynkach ogniotrwałych powinny być wykonane całkowicie z materiałów niezapalnych.

Par. 13.

Zabrania się urządzania wykuszy przekraczających frontową linię zabudowania lub linię ulicy, jak również tylne i wewnętrzne linie zabudowania.

Par. 14.

W budynkach ogniotrwałych wykusze powinny być wykonane całkowicie z materiałów niezapalnych.

Par. 15.

Odległość wykuszy od granic sąsiadów powinna wynosić co najmniej 3 m.

Ryzality, kolumny i inne elementy wysunięte przed licem frontowym budynku.

Par. 16.

(1) Wysunięcie przed linią regulacyjną lub linią ulicy ryzelitów, kolumn, filarów, stopni, urządzeń ochronnych przy oknach wystawowych i t. p. części budynku jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy nie wpłynie ono ujemnie na bezpieczeństwo ruchu ulicznego — na architekturę budynku i na wygląd otoczenia.

(2) Wysuwanie części budynku, określonych w poprzednim ustępie, przed frontową lub tylną linią zabudowania, albo przed licem muru w domach, cofniętych od ulicy lub od jej linii regulacyjnej, jest dopuszczalne, jeśli potrzeba utrzymania jednolitego wyglądu ulicy nie stoi temu na przeszkodzie.

Par. 17.

Ryzality mogą być wysunięte przed linię regulacyjną lub linie ulicy:

a) przy szerokości chodnika do 2,00 m — o 0,13 m;

b) przy większej szerokości chodnika — o 1/10 części szerokości chodnika i nie więcej niż o 0,27 m.

Par. 18.

Stopnie wejściowe przed linią regulacyjną lub linią ulicy można urządzać tylko przy szerokości chodnika, wynoszącej przynajmniej 3,00 m. Wysunięcie stopni przed linią regulacyjną lub linią ulicy, nie może przekraczać 0,30 m.

Par. 19.

(1) Urządzenie ochronne przy oknach, jak: pręty (antaby) i stałe kraty, wreszcie urządzenia, służące do umieszczania roślin, mogą być wysunięte przed linią regulacyjną lub linią ulicy, co najwyżej:

a) przy szerokości chodnika do 2,00 m — o 0,15 m,

b) przy większej szerokości chodnika — o 0,25 m.

(2) Wzniesienie dolnej krawędzi urządzeń określonych w ust. (1) ma wynosić co najmniej 2,0 m. nad poziomem chodnika.

(3) Urządzenia ochronne w postaci żaluzji zwijanych, krat rozsuwanych i t. p. należy urządzać w taki sposób, aby nie wystawały przed lice muru.

(4) Zabrania się zabezpieczania okien i wystaw w sposób, mogący narazić na niebezpieczeństwo życie i zdrowie ludzkie, w szczególności zabezpieczenia za pomocą kolców, zwróconych ostrzem do góry, umieszczonych przy dolnej krawędzi okien, wystaw lub wnęk.

Par. 20.

(1) Okapy dachu, gzymsy wieńczące i rynny mogą być wysunięte przed licem budynku co najwyżej o 0,50 m. Wysokość okapu albo dolnej krawędzi gzymsu nie może być mniejsza niż 3 m nad poziomem chodnika.

(2) W dzielnicach zwarto zabudowanych okapy dachu i gzymsy mają być dostosowane do poziomu górnej krawędzi okapów i gzymsów w sąsiednich budynkach istniejących, gdy odpowiadają one przepisom obowiązującym i założeniom planu zabudowania, jeśli taki istnieje.

Par. 21.

(1) Części budynków, nie wymienione w par. 17, 18, 19 i 20 jak: kolumny, filary i t. p., a także rynny spustowe mogą być urządzane przed linią regulacyjną lub linią ulicy, tylko przy chodniku o szerokości wynoszącej co najmniej 2,50 m. i mogą być wysunięte przed wspomniane linie o $^1/_{10}$ część szerokości chodnika, nie więcej jednak jak o 0,55 m.

(2) Sklepowych portali, okien wystawowych i drzwi wejściowych do sklepów nie wolno wysuwać przed linią regulacyjną lub linię ulicy.

(3) Rury spustowe i rynny należy tak rozmieszczać i tak wykonywać, aby swoim położeniem i wyglądem nie szpeciły budynków i otoczenia.

Urządzenia poniżej poziomu chodnika i na chodniku.

Par. 22.

(1) Świetliki do oświetlenia piwnic, wsypy na węgiel i t. p. urządzenia na poziomie chodnika przed linią regulacyjną lub linią ulicy, mogą być wysunięte na chdnik nie dalej jak o 0,5 m. Urządzenia te należy zaopatrzyć w poziomie chodnika w nakrywy, wykonane w sposób, nie narażający na poślizg.

(2) Zabrania się urządzania przed domami, przed linią regulacyjną lub linią ulicy, włazów, wejść do piwnic i nieprzykrytych studzienek okiennych do oświetlania piwnic.

Par. 23.

(1) Zabrania się urządzania stopni wejściowych poniżej poziomu chodnika przed linią regulacyjną lub linią ulicy .

(2) Odległość pierwszego stopnia schodów, prowadzących na poziom niższy, znajdującego się poniżej chodnika, ma wynosić przynajmniej 0,60 m od linii regulacyjnej, jeśli w linii tej nie ma ogrodzenia.

Par. 24.

Zabrania się urządzania odboi (słupów) żelaznych, wycieraczek do obuwia i t. p. urządzeń przed bramami, wejściami i w ogóle na chodnikach przed licem budynku.

Szyldy, reklamy świetlne i t. p. urządzenia.

Par. 25.

(1) Szyldy i reklamy (tablice firmowe, godła, wszelkiego rodzaju znaki kupieckie i przemysłowe, tablice i napisy reklamowe i t. p.) reklamy świetlne (lampy, latarnie, szyldy transparentowe, reflektory i t. p.), witryny (szafki wystawowe, gablotki i t. p.), daszki ochronne nad wejściem do hoteli, teatrów, kinematografów i w ogóle wszelkie przedmioty, wystające przed 1 licem budynku lub ponad budynkiem albo znajdujące się na poziomie terenu lub ponad terenem ulicznym, bądź w przejściach, w pasażach, w podwórzach i bramach wejściowych, należy wykonywać i umieszczać w sposób, nie zagrażający życiu i zdrowiu ludzkiemu i nie powodujący zniekształcenia lub zeszpecenia budynku i otoczenia swoją formą, wielkością, barwą, rysunkiem.

(2) W dzielnicach mieszkalnych o zabudowie luźnej albo grupowej miejsce na umieszczenie szyldów, reklam i tym podobnych urządzeń, jeśli nie jset określone na elewacji w zatwierdzonym projekcie budynku, każdorazowo wyznaczy władza budowlana.

Par. 26.

(1) Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy umieszczać nad otworami drzwiowymi i okiennymi.

(2) Urządzenia te powinny być dostosowane do architektury budynku. W razie, gdy na licu

budynku lub na ogrodzeniu istnieją specjalne miejsca na umieszczanie napisów bądź zawieszanie szyldów, zabrania się umieszczania napisów lub zawieszania szyldów poza tymi miejscami.

(3) Władza budowlana może żądać, aby szyldy i reklamy z napisami i rysunkami były dostosowane pod względem konstrukcji materiału i koloru do podobnych urządzeń, istniejących już przy danej ulicy, drodze czy placu lub przy pewnych ich odcinkach.

(4) Zabrania się zawieszania szyldów i reklam z napisami i rysunkami obok okien i witryn sklepowych oraz na skrzydłach drzwi, okien i okiennic.

Par. 27.

(1) Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy tak umieszczać, aby przylegały do muru, nie były nachylone ukośnie do lica budynku, nie przerywały ciągłości pewnych układów lub elementów architektonicznych, jak: filarów, pilastrów, belkowań, gzymsów, wnęk, boniowań, portali i t. p. wreszcie aby nie zakrywały takich elementów ani też otworów okiennych i drzwiowych.

(2) Zewnętrzna powierzchnia szyldów i reklam we wszystkich swoich częściach może znajdować się co najwyżej w odległości o 0,5 m, liter nakładanych — 0,15 m, reklam świetlnych — 0,25 m od powierzchni lica budynku.

Par. 28.

(1) Zabrania się wykonywania na płaszczyznach murów, obok okien i witryn sklepowych oraz na skrzydłach drzwi, okien i okiennic jakichkolwiek innych napisów poza napisami, określającymi nazwę firmy i rodzaj przedsiębiorstwa, wykonanymi bezpośrednio na materiale, z którego wykonano określone powyżej części budynku lub trawionymi na szkle.

(2) Zabrania się malowania napisów, obramowań lub rysunków farbą olejną lub inną bezpośrednio na murze, na skrzydłach drzwiowych lub okiennicach.

Par. 29.

Tablice, służące do oznaczania zawodu należy umieszczać w glifach (wnękach) otworów bramowych lub wejściowych, albo na bramach i na furtkach ogrodzenia. Zabrania się umieszczania tych tablic na frontowych ścianach budynku.

Par. 30.

(1) Reklamy świetlne należy umieszczać na wysokości co najmniej 3.00 m., a szkodliwe dla oka (np. czerwone światło neonowe) — na wysokości co najmniej 6.00 m. ponad poziomem chodnika.

(2) Reklamy świetlne mają być tak wykonane, aby swym wyglądem nie szpeciły miejscowości ani też budynków, zarówno w dzień jak i w nocy.

Par. 31.

(1) Sklepowe witryny i szafki reklamowe powinny być dostosowane do architektury budynku, nie mogą mieć podstaw, opartych bezpośrednio na chodniku, nie mogą wystawać przed lice muru więcej jak 0,25 m. i mogą być umieszczone tylko przy chodnikach o szerokości, wynoszącej co najmniej 2.00 m.

(2) Przy stosowaniu witryn i szafek reklamowych w pasażach, przejazdach, bramach i tym podobnych miejscach, należy pozostawić przed witrynami przestrzeń o szerokości przynajmniej 2,30 m. a w sieniach przejściowych — 1,5 m.

Par. 32.

Na frontowych ścianach piętrowych kondygnacji wolno umieszczać tylko reklamy świetlne i napisy z liter nakładanych. Innych stałych szyldów i napisów na tych częściach ścian urządzać nie wolno.

Par. 33.

(1) Latarnie i tablice z oznaczeniem numeru domu, umieszczane na domach przy ogrodzeniach, powinny być wykonane według typu ustalonego przez Zarząd Miejski.

(2) Neonowe reklamy świetlne, przy ulicach o rozstawie budynków, wynoszącej mniej jak 18 m, umieszczane prostopadle do lica budynku, nie mogą wystawać przed lice budynku więcej jak o 0,60 m., a przy ulicach o większym rozstawie budynków — 1,00 m. i powinny być wzniesione co najmniej na wysokość 3,50 m. ponad poziom chodnika.

Par. 34.

(1) Zabrania się umieszczania jakichkolwiek szyldów, reklam świetlnych, witryn, napisów i rysunków na balkonach i na ogrodzeniach z siatki lub sztachet żelaznych, czy drewnianych z wyjątkiem bram i furtek oraz na drzewach i krzewach.

(2) Reklamy z napisami i rysunkami, umieszczone na ogrodzeniach z muru lub pełnych z drzewa, powinny czynić zadość przepisom par. 25 i 27, szafki zaś reklamowe — przepisom par. 25 i 31. Ponadto władza budowlana może żądać, aby takie reklamy i szafki, umieszczane na jednym lub kilku sąsiednich ogrodzeniach, miały jednolity charakter pod względem konstrukcji, materiału i koloru.

Par. 35.

Wolno stojące szafki reklamowe, gablotki, reklamy świetlne i t. p. urządzenia oraz tablice i słupy reklamowe można stawiać tylko w miejscach wyznaczonych przez władzę budowlaną. Urządzenia te należy wykonać porządnie i w sposób nie szpecący miejscowości i nie zagrażający komunikacji, w szczególności zaś w sposób, nie przypominający tablic i słupów orientacyjnych ruchu publicznego.

Par. 36.

Przepisy zawarte w par. 26—35, nie dotyczą szyldów, napisów, figur reklamowych itp. urządzeń o charakterze prowizorycznym, umieszczonych czasowo na okres nie dłuższy jak 3 tygodnie, ani też dekoracyj, transparentów, chorągwi itp. emblematów, wywieszanych z powodu świąt narodowych, obchodów religijnych itp. uroczystości.

Tablice, anteny itp. urządzenia.

Par. 37.

Tablice, określające nazwy ulic, znaki wysokościowe itp. powinny być wykonane w sposób nie szpecący budynku, bądź ulicy.

Par. 38.

(1) Anteny radiowe itp. urządzenia, umieszczane na dachach frontowych i w ogóle w miejscach widocznych należy wykonywać w sposób nie szpecący budynku i otoczenia.

(2) Władza budowlana może żądać, aby urządzenia, o których mowa w ustępie poprzednim, były wykonane w sposób przez nią określony.

Markizy.

Par. 39.

(1) Markizy należy umieszczać na wysokości wynoszącej co najmniej 2,50 m. ponad poziomem chodnika.

(2) Markizy w stanie rozwartym mogą sięgać od lica budynku na odległość nie większą od szerokości chodnika, zmniejszonej o 0,80 m.

(3) Władza budowlana może żądać, aby markizy pod względem konstrukcji, materiału i barwy oraz wysokości zawieszenia i wymiarów odpowiadały określonym przez nią warunkom, w szczególności zaś, aby były zharmonizowane z markizami, istniejącymi przy danej ulicy lub przy pewnym jej odcinku.

Dostosowanie urządzeń istniejących.

Par. 40.

Części budynków oraz istniejące urządzenia, związane z budynkami powinny być dostosowane do wymagań niniejszych przepisów na następujących zasadach:

a) Ściany i powierzchnie murów, nie czyniące zadość przepisom par. 1 i 2 i nieotynkowane, należy otynkować albo wyłożyć kamieniem naturalnym czy regularnie wiązaną cegłą licówką, bądź innym materiałem, nadającym się do licowania w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów. Władza budowlana może zarządzić pomalowanie tych ścian (jeśli będą otynkowane) w określonym przez nią kolorze.

b) Urządzenia, wymienione w par. 9, należy doprowadzić do stanu, wymaganego w myśl niniejszych przepisów w okresie dwóch lat od dnia wejścia ich w życie.

c) Urządzenia wymienione w par. 25—35, 36—39 należy doprowadzić do stanu wymaganego w myśl tych przepisów, w okresie rocznym od dnia wejścia ich w życie.

Stosowanie ulg.

Par. 41.

(1) W wyjątkowych przypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odstępstwa od przepisów, zawartych w par. 8, 9, par. 12 ust. (2). 21 ust. (2) par. 22 ust. (1), par. 26 ust. (1) i (4) i par. 27 ust. (2).

(2) Przy wznoszeniu budynków, przeznaczonych do użytku publicznego i budynków o charakterze monumentalnym władza, powołana do udzielania pozwoleń, może zezwolić na wysunięcie poszczególnych części budynku, większe od przewidzianego w par. 17, 18, 19 ust. (1) oraz w par. 21 lub też zezwolić na umieszczenie na chodniku urządzeń, o których mowa w par. 23 i 24, gdy względy architektoniczne za tym przemawiają, a warunki i utrzymanie bezpieczeństwa ruchu publicznego nie stoją na przeszkodzie.

Roboty wymagające pozwolenia.

Par. 42.

(1) Wykonanie urządzeń, określonych w par. 25, 26, 27, 28, 30, 31, 32, 33 i 39 niniejszych przepisów wymaga uprzedniego uzyskania pozwolenia Zarządu Miejskiego w trybie zotwierdzenia projektu w myśl art. 333 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 roku (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 405).

(2) Umieszczenie tabliczek z numerami domów, latarń służących do oznaczania ulic i domów, poziomu wodociągów i kanalizacji, oddziałów straży pożarnej, innych urządzeń porządku i bezpieczeństwa publicznego, jak również tablic o rozmiarze nie przekraczającym 15 x 35 cm., służących do oznaczenia zawodu, nie wymaga pozwolenia.

Przepisy końcowe.

Par. 43.

Przepisów niniejszych nie stosuje się do obiektów, uznanych za zabytkowe.

Par. 44.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od dnia ich ogłoszenia w Łódzkim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:

(—) Korsak
Podsekretarz Stanu.

333.

OGŁOSZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO ŁÓDZKIEGO

z dnia 27 sierpnia 1938 roku, Nr. OC. II. 23/79 i 80

o wszczęciu postępowania likwidacyjnego odnośnie mienia opuszczonego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 2-go lipca 1937 roku o likwidacji mienia opuszczonego (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 405) Urząd Wojewódzki podaje do publicznej wiadomości, że Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z dnia 9 sierpnia 1938 roku Nr. Co. 702/38, wszczął postępowanie likwidacyjne odnośnie opuszczonego mienia, pozostałego po nieobecnej Wandzie Auguście Land z d. Rathe, składającego się z **a)** 1/8 niepodzielnej części nieruchomości łódzkiej, położonej przy ul. Narutowicza 18, oznaczonej Nr. hip. 1374, rep. hip. Nr. 1007, obejmującej plac o przestrzeni około 1133 m. kw., dwupiętrowy murowany dom frontowy i trzy murowane oficyny trzypiętrowe; **b)** 1/8 niepodzielnej części nieruchomości, położonej w Łodzi przy ulicy Wierzbowej Nr. 50, oznaczonej Nr. hip. 1374-a, rep. hip. 3577, obejmującej niezabudowany plac powierzchni 300 pr. kw. = 5598 m. kw.; **c)** 1/4 części sumy 62.752 rubli 113 kop., figurującej na rzecz wyżej wymienionej i jej 3 sióstr w dziale IV. wykazów hipotecznych powyższych nieruchomości.

Urząd Wojewódzki wzywa osoby, roszczące sobie prawa do wspomnianego mienia opuszczonego, oraz wierzycieli, by zgłosili swe roszczenia należycie uzasadnione do Sądu Okręgowego w Łodzi w terminie 6 miesięcznym od daty ogłoszenia w niniejszym Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie zaznacza się, że jeżeli nieobecna, której mienie ma być zlikwidowane, nie zgłosi się w powyżej wskazanym 6-miesięcznym terminie może nastąpić uznanie jej za zmarłą.

Za Wojewodę:
(—) M. Gidyński.
Radca.

IV.

334.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 13 sierpnia 1938 roku Nr. SF. I. 8/18-38

o dochodzeniu rozszczeń pieniężnych i egzekucji należności pieniężnych z tytułu stosunku służbowego.

Do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast województwa łódzkiego.

W związku z poruszoną pismem okólnym z dnia 14 lipca 38 roku Nr. SS. 1-37-12 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 21, z 1938 roku, poz. 117) aktualną dla terenu wojew. łódzkiego sprawą niewłaściwego niejednokrotnie ustosunkowywania się niektórych Zarządów Związków Samorządowych do zagadnienia roszczeń pieniężnych i egzekucji należności pieniężnych z tytułu stosunku służbowego, wskutek czego dany samorząd często narażony bywa na zbędne koszty procesu, podkreślam konieczność zastosowania się w pełni do zawartych w podaniu tym wskazówek. Tylko zupełna bezzasadność roszczenia może uprawniać Zarząd Związku Samorządowego do wdawania się w spór sądowy.

Panowie Przewodniczący Wydziałów Powiatowych zechcą podać powyższe do wiadomości Zarządów Gminnych i miast niewydzielonych.

Wojewoda:
(—) H. Józewski.

335.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 13 sierpnia 1938 roku Nr. SF. II. 2/15-38

o poparciu działalności Związku Gospodarczego Gazowni i Zakładów wodociągowych w Warszawie.

Do wszystkich Panów Prezydentów miast i Burmistrzów województwa łódźkiego.

Zwracając uwagę Panów na zamieszczone w Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 21 z 1938 roku, poz. 120 pismo okólne z dnia 20 ub. mies. Nr. SG. 34-37-1 w oznaczonej wyżej sprawie, ze swej strony zalecam Zarządom Miejskim miast, posiadających gazownie oraz zakłady wodociągowe i kanalizacyjne, aby zgłaszały się na członków Związku Gospodarczego Gazowni i Zakładów Wodociągowych w Warszawie, o ile dotychczas tego nie uczyniły.

Uznaję również za celowe, aby w granicach możliwości budżetowych poszczególne Zarządy Miejskie brały udział przez swych przedstawicieli w organizowanych przez ten Związek co pewien czas zjazdach, poświęconych sprawom gazownictwa i wodociągarstwa oraz technice sanitarnej.

Wojewoda:
(—) H. Józewski.

336.

PISMO OKÓLNE WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 26 sierpnia 1938 r. Nr. OC. II. 10f/16

w sprawie podniesienia wyglądu osiedli.

Do P. P. Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Zarządów Miejskich na terenie województwa łódzkiego.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 20 pod poz. 112 zostało ogłoszone zarządzenie p. Ministra Spraw We-

wnętrznych z dnia 12 lipca 1938 roku Nr. AP. 10/28/39, z którego wynika, że jeżeli dla doprowadzenia danej nieruchomości do porządku potrzebne jest wykonanie kilku rodzaji prac, to orzeczenia w powyższych sprawach winny być wydawane w pewnej kolejności, aby właściciele nieruchomości mogli przeprowadzać nakazane roboty stopniowo, a nie wszystkie razem, a przy ustalaniu kolejności pierwszeństwo należy dawać pracom najpilniejszym.

Ponieważ z napływających do mnie skarg szeregu właścicieli posesyj wynika, że wymienione zarządzenie p. Min. Spraw Wewn. z dnia 12-go lipca r. b. nie jest należycie przestrzegane na terenie województwa łódzkiego, proszę P. P. Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, Prezydentów miast Wydzielonych, oraz Burmistrzów o należyte dopilnowanie, aby podlegli Im urzędnicy przy wydawaniu nakazów doprowadzania posesyj do stanu należytego ściśle stosowali się do wytycznych p. Ministra Spr. Wewnętrznych, zawartych w piśmie okólnym z dnia 12 lipca r. b., a wszelkie odwołania w powyższych sprawach przedstawiali w ciągu 7 dni do rozpoznania instancji wyższej po myśli postanowień art. 89 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) i art. 394 i 395 rozp. Prez. Rzeczypospolitej z dn. 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. ust. Nr. 23, poz. 202).

Jednocześnie zaznaczam, że na podstawie postanowień art. 90 wymienionego rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym władza, która decyzję wydała, jeżeli uzna, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie może sama zmienić swoją decyzję, o ile z decyzji tej nie nabyły praw osoby inne.

O ile więc przy wydawaniu orzeczeń w sprawie doprowadzenia posesyj nie wzięto pod uwagę zarządzenia p. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia r. b., w celu niedopuszczenia do przewlekłego załatwiania powyższych spraw, należy korzystać z uprawnień z art. 90 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym w szerokim zakresie, o ile właściciele posesyj wykazali dobrą wolę i wykonali część nakazanych robót, mających na celu podniesienie wyglądu estetycznego i stanu sanitarnego ich posesyj.

Wojewoda:
(—) H. Józewski.

V.

337.

KOMUNIKATY.

Sprawy farmaceutyczne.

W numerze 58 Dziennika Ustaw R. P. ukazało się rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1938 roku o określaniu cen aptecznych, którego przepisy zaczną obowiązywać od dnia 10 września b. r.

* * *

Wbrew zarządzeniu niektóre apteki nadal przyrządzają odwary i napary według starych przepisów. Przestrzega się, że w każdym wypadku przygotowania wymienionych leków bez zachowania przepisów Farmakopii Polskiej II, zarządzający aptekami oraz osoby przyrządzające, będą pociągane do odpowiedzialności.

* * *

1) Wobec tego, że znane są wypadki o wydawaniu z aptek na życzenie urzędników państwowych środków leczniczych i innych niż przez lekarza umówionego są przepisane, zwraca się uwagę na niedopuszczalność dokonywania tego rodzaju transakcji. Apteka z tytułu państwowej pomocy lekarskiej obowiązana jest zawsze wydawać tylko te środki lecznicze i materiały apteczne, które przez lekarza są przepisane.

2) Przy nadsyłaniu recept z rachunkami dla uregulowania w Urzędzie Wojewódzkim, należy zawsze każdą receptę oznaczać stemplem apteki i kolejnym numerem porządkowym, tak jak wpisane są w rachunku (najlepiej kolorowym ołówkiem u dołu recepty).

3) Ponieważ nie zawsze tak jest, przypominam, że na receptach z lewej strony należy zawsze podawać przy otaksowaniu ceny poszczególnych artykułów użytych do lekarstwa i w takiej kolejności jak są w recepcie wypisane. Na receptach jak i sygnaturach równocześnie z ogólną sumą za lek winna być wypisana cena pobrana od urzędnika państwowego przy wydawaniu.

* * *

Pomimo tylekrotnych uwag i przypomnień przy meldowaniu nowego personelu aptecznego dotychczas nie są zachowywane obowiązujące normy przez kierowników aptek, wskutek czego naraża się Urząd na niepotrzebną korespondencję. Z uwagi na powyższe, Urząd Wojewódzki zwraca uwagę, że nie wolno przyjmować do apteki (ani na jeden dzień) jeżeli nie przedłoży kandydat dokumentów kwalifikacyjnych, meldować należy niezwłocznie po przyjęciu (chociażby na kilka dni był zatrudniony), przy raportach nadsyłać następujące dokumenty:

1. Dyplom w oryginale lub **rejentalnie** poświadczony.
2. Dowód obywatelstwa.
3. Świadectwo z ukończenia kursu O.P.L.G.
4. Oświadczenie gdzie poprzednio pracował.
5. Wypełniony szczegółowo kwestionariusz uwzględniający następujące rubryki:

Nazwisko i imię (w/g metryki)	Data i miejsce urodzenia		
Tytuł naukowy: (dla Doktorów, magistrów i prowizorów farmacji) Nadany przez: Data ur.: numer:	Wyznanie	narodowość	obywatelstwo
	Dowód uprawnień zawodowych: (pom. apt.) (dla Magistrów zezwoleń Min. Op. Społ. na zarządzania aptekami): Wydany przez: Data i num wydania:		
Kursy specjalne data numer i miejsce ukończenia (orzecz.)	Pełniona funkcja Podpis i data		

(—) Mgr. A. Marcinkowski
Inspektor Farmaceutyczny.

Dział nieurzędowy.

KONKURS.

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza konkurs na stanowisko kierownika Miejskiego Muzeum Etnograficznego w Łodzi.

O stanowisko to ubiegać się mogą kandydaci, posiadający:

1) obywatelstwo polskie,

2) ukończone studia wyższe w zakresie archeologii prehistorycznej, oraz etnografii i etnologii, jak również praktykę muzeologiczną i terenową,

3) nieprzekroczony wiek lat 40.

Do stanowiska tego przywiązane jest wynagrodzenie według II. st. służbowego uposażenia pracowników miejskich (dawna VI grupa służbowa funkcjonariuszów państwowych) z ewentualnym dodatkiem funkcyjnym w zależności od kwalifikacyj.

Należycie udokumentowane oferty z krótkim życiorysem i referencjami należy nadsyłać do dnia 25 września 1938 roku pod adresem Wydziału Oświaty i Kultury Zarządu Miejskiego w Łodzi (ulica Piramowicza 10).

Stanowisko kierownika Muzeum będzie do objęcia z dniem 1 października br.

Łódź, dnia 25 sierpnia 1938 r.

Zarząd Miejski w Łodzi.

WYCIĄG ZE SPRAWOZDANIA COMPAGNIE GENERALE DES INDUSTRIES TEXTILES SOCIÉTÉ ANONYME

des Etablissements Allart, Rousseau et Cie Jeneralna Kompania Przemysłu Przędzalnianego

Towarzystwo Anonimowe Zakładów Allart, Rousseau i S-ka za 1937/1938 rok operacyjny.

Bilans ogólny na 31 stycznia 1938 r.

AKTYWA: Kasa i banki (do dyspozycji) Fr. 32.968.574,78, Portfel: weksle Fr. 29.808.382,02, papiery wartościowe Fr. 27.649.742,53, razem Fr. 57.458.124,55, Nieruchomości: budynki Fr. 34.995.287,67, maszyny Fr. 69.675.437.— razem Fr. 104.670.724,67, Towary Fr. 111.861.035,85, Różne materiały Fr. 3.798.197,27, Odbiorcy i różni Fr. 105.842.725,19, sumy przechodnie Fr. 14.382.368,50, ogółem Fr. 430.981.750,81.

PASYWA: Kapitał: 60.050 akcyj kapitału Fr. 30.025.000.— 20.000 akcyj użytkowych Fr. 10.000.000.—, razem Fr. 40.025.000.—. Premia emisyjna Fr. 10.000.000.—. Rezerwa legalna Fr. 7.029.558,08. Rezerwa specjalna Fr. 10.921.723,01, Amortyzacja Fr. 64.351.390,83, Fundusz na odroczone amortyzacje Fr. 5.633.868,02, razem Fr. 87.936.539,94, Rezerwa z nadwyżki przy przeszacowaniu nieruchomości i materiałów w Roubaix Fr. 12.046.926,08, Dywidenda niepodniesiona Fr 340.561.30, Akcepty własne Fr. 50.538.689,25 Wierzyciele i różni Fr. 205.435.883,39, Sumy przechodnie Fr. 14.382.368,50, Ogólny rachunek zysków i strat: zysk netto z okresu 1937-38 Fr. 10.275.782,35, ogółem: Fr. 430.981.750,81.

Ogólny rachunek ZYSKÓW I STRAT.

WINIEN: Rachunkowi kosztów ogólnych i różnych Fr. 88.159.506,22, saldo Fr. 10.275.782,35, ogółem Fr. 98.435.288,57.

MA: U ogólnych towarów i różnych Fr. 98.435.288,57.

BILANS JENERALNEJ KOMPANJI PRZEMYSŁU PRZĘDZALNIANEGO TOW. ANON ZAKŁADÓW ALLART, ROUSSEAU I S-KA

Oddział w Łodzi

na dzień 31 stycznia 1938 r. za rok oper. 1937/38.

AKTYWA: Majątek stały: Tereny złotych 341.256,08 — Tereny działu fabryki Piesch zł. 198.920,— Budynki fabryczne zł. 6.360.410,05, Budynki fabryczne działu fabryki Piesch złotych 907.129,94 — Budynki gospodarcze zł. 99.027,67 — Budynki gospodarcze działu fabryki Piesch zł. 235.701,—, Domy mieszkalne zł. 2.102.211,82 — Domy mieszkalne działu fabryki Piesch złotych 220.230,—, Maszyny złotych 20.263.800,06 — Maszyny działu fabryki Piesch zł. 575.626,49 — Urządzenia i ruchomości drewniane zł. 51.808,85 — Inwentarz żywy zł. 18.305,— Urządzenia Biur zł. 163.161,97 — Pojazdy Mechaniczne zł. 36.878,04 — Tabor i sprzęt strażacki zł. 7.700,— razem Majątek Stały złotych 32.582.166,97 — Majątek płynny: Gotówka w Kasie i Bankach złotych 1.606.519,57 — Papiery procentowe zł. 2.322.400,— Akcje zł. 299.349,63 — Weksle w porfelu i inkasie zł. 5.242.898,34 — Udziały w innych przesiębiorstwach zł. 17.000,— Materiały: Surowce zł. 7.615.647,26 — Materiały Techniczne zł. 872.223,84 — Półfabrykaty zł. 8.328.060,25 — Przędza zł. 4.443.802,59 — Towary gotowe zł. 1.114.268,61 — Towary otrzymane od odbiorców zł. 49.678,59 — razem Materiały zł. 22.423.681,14 — Dłużnicy: Odbiorcy zł. 7.763.024,08 — Dostawcy i Ekspedytorzy zł. 62.963,09 — Rachunki Różne złotych 2.213.276,33 — Agenci i Przedstawiciele złotych 16.371,81 — Protesty zł. 223.600,45 — Dłużnicy Wątpliwi zł. 1.235.471,05 — razem Dłużnicy zł. 11.514.708,81 — Inne aktywa zł. 3.841,67 — Sumy Przechodnie zł. 16.583,33 — razem Majątek Płynny zł. 43.446.982,49 — Strata za 1934/35 rok oper. zł. 4.499.820,— Strata za 1937/38 rok. opr. złotych 688.591,11 — razem zł. 81.207.560,57 — Sumy Pozabilansowe: Listy gwarancyjne złożone za odbiorców zł. 752.100,— Depozyty złotych 607.502,26 — Pretensje indosowe zł. 394.193,41 — Rachunek „Fides" za zlecenie zł. 539.380,62 — Wełna do otrzymania zł. 2.751.372,74 — Wierzytelności zabezpieczone hipotecznie złotych 246.750,— Ogółem aktywa zł. 86.498.859,60.

PASYWA: Kapitały własne: Rachunek Kapitału zł. 16.885.584,13 — Centrala w Roubaix za Urządzenia Powojenne: Saldo z roku ubiegłego zł. 9.441.980,68 — Dopisano w roku sprawozdawczym zł. 748.670,25 — Centrala w Roibaux za Instalacje w Tomaszowie: Saldo z roku ubiegłego zł. 3.096.904,70 — Dopisano w roku sprawozdawczym zł. 197.995,79 — razem Kapitały Własne zł. 30.371.135,55 — Kapitał Amortyzacyjny: Saldo z roku ubiegłego zł. 13.647.399,88 — Odpisano w roku sprawozdawczym złotych 1.396.477,07 — razem Kapitał Amortyzacyjny zł. 14.908.956,96 — Zobowiązania: Straty złotych 43.513,53 — Banki zł. 29,14 — Dostawcy i Ekspedytorzy zł. 2.534.559,87 — Odbiorcy zł. 498.420,86 — Protesty zł. 1.315,37 — Agenci i Przedstawiciele zł. 39.291,52 — Rachunki Różne złotych 1.209.100,69 — Wierzytelności wątpliwe złotych 479.649,55 — Centrala w Roubaix za Towary zł. 30.874.509,53 — Sumy Przechodnie zł. 247.078,— Razem zł. 81.207.560,57 — Sumy Pozabilansowe: Różni za złożone Listy Gwarancyjne za odbiorców złotych 752.100,—. Różni za Depozyty złotych 607.502,26 — Zobowiązania Indosowe zł. 394.193,41 — Rachunek „Zlecenia Fidesowi" zł. 539.380,62 — Dostawcy za zamówienia zł. 2.751.372,74 — Gwarancje hipoteczne zł. 246.750,— Ogółem pasywa zł. 86.498.859,60 — Zobowiązania zagraniczne zł. 33.339.431,31.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT: winien: Koszty Administracji Ogólnej zł. 1.245.310,02 — Koszty Fabrykacji zł. 31.466.093,45 — Koszty Sprzedaży zł. 395.652,71 — Koszty Kredytów złotych 2.561.455,32 — Podatki Państwowe i Komunalne zł. 903.652,18 — Świadczenia Socjalne złotych 441.257,64 — Różnice Kursowe zł. 872.909,55 — Różne Koszty zł. 509.452,39 — Koszty Nabycia Kontyngentów zł. 10.000,— Odpisy Amortyzacyjne zł. 1.396.477,07 — Straty na Dłużnikach złotych 751.725,81 — Różne Straty zł. 22.557,69 — ogółem winien zł. 40.576.543,83; **MA** Wpływy ze sprzedaży zł. 38.879.385,42 — Procenty otrzymane zł. 469.855,72 — Różne Zyski zł. 405.160,05 — Odzyskane Straty z lat ubiegłych zł. 5.987,80 — Różnice kursowe zł. 137.563,73 — Strata za rok 1937/38 zł. 678.591,11 — Ogółem **Ma** złotych 40.576.543,83.

OGŁOSZENIA DROBNE

Andrzejewski Marian, syn Szczepana, rocznik 1914, w Łodzi, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Koninie i dowód osobisty wydany w Dąbiu. 4007-1-1.

Bergier Abram, rocznik 1913, Łódź, Łagiewnicka 48 zgubił książeczkę wojskową w Łodzi 4027-1-1

Baumgart Karol, syn Korela, Łódź, Hipoteczna 7/9, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi 1936 r. 4018-1-1

Byra Adam, gmina Bliżyn, pow. Skarżysko, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w gm. Majdan Sopocki i dowód osobisty, wydany w Tomaszowie Lubelskim 4008-1-1

Brzeziński Izrael Majer, Cegielniana 11, zgubił paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie 3908-3-2

Bieniak Blanka, córka Louisa, Łódź, Wólczańska 66, skradziono w Warszawie dowód osobisty, wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi. 4003-1-1

Brajnbart Mordka, syn Sioego, Łódź, Północna 8, zgubił dowód osobisty, wydany w Łodzi. 4004-1-1

Bitner Hugo, syn Rudolfa, Łódź, Tarnowska 9, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 3990-1-1

Bram Machel, Radomsko, Brzeźnicka 7, zgubił przedni numer rejestr. auta ciężarowego A 45440, wydany przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 3991-1-1

Besser Naftali (Naftula) rocznik 1896, syn Lazara, Łódź, 11-go Listopada 30, zgubił książeczkę wojskową i dowód osobisty wydane w Katowicach 4019-1-1

Błąkowski Izrael, rocznik 1903, syn Icka, Łódź, Pogonowskiego 69, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 3964-1-1

Bram Tobiasz, zamieszkały w Wieluniu, Narutowicza 7, zgubił prawo jazdy wydane przez Urząd Wojewódzki Kielecki w roku 1937, 10 maja. 3970-1-1

Blankiet Josek, w Łasku, zgubił dowód osobisty, wydany w Łasku. 3976-1-1

Bogacki Józef, syn Andrzeja, Łódź, Bobowa 7, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 3984-1-1

Ciesielski Stanisław, rocznik 1905, syn Józefa zgubił książeczkę wojskową z kartą mobilizacyjną wydaną w Kutnie zl. 1241/V 1-1

Czerniak Kazimierz, zgubił legitymację Nr. 3994779, wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Pabianicach 196-1-1

Cukierman Jakób, Joslik rocznik 1901, Łódź, Ogrodowa 8, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 4005-1-1

Cedrowski Mordka, Wolf, w Ozorkowie, Rynek 18, zgubił pozwolenie z uboju rytualnego wydane w Starostwie Powiatowym w Łęczycy 4006-1-1

Dzikowski Feliks, zgubił zaświadczenie wojskowe, wydane w Kaliszu. 205-1-1

Dymontsztajn Szulim, syn Izaaka, Jakuba, Łódź, Rybna 10, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi. 3997-1-1

Dębowski Zygmunt Jan, rocznik 1904, syn Jana, Łódź, Żeromskiego 103, zgubił książeczkę wojskową i pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych w Łodzi 3959-1-1

Dawidowicz Chaim, zamieszkały w Łodzi, 11-go Listopada 26, syn Machela zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi i książeczkę wojskową wydaną w Tomaszowie 3978-1-1

Fersztendyk Izrael Dinekas, syn Jankiela Majera, Łódź, Zgierska 45, zgubił dowód osobisty wydany w Solcu. 4025-1-1

Fiszer Jakub Szron, rocznik 1894, Ozorków, Piłsudskiego 3, zgubił książeczkę wojskową i dowód osobisty wydane w Ozorkowie 4016-1-1

Frenkiel Jakób, rocznik 1906, syn Hersza, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Tomaszowie Mazowieckim. zl. 1248/V-1-1.

Frydmąn Nusen, rocznik 1914, syn Abrama Chaskiela, Zduńska Wola, Piłsudskiego 30, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydane w Sieradzu. 3985-1-1

Goldberg Leizer, 1897, Łódź, Śródmiejska 73, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną wydane w Łodzi 4011-1-1

Gertler Mojżesz Izaak, syn Gabriela, Łódź Ogrodowa 12, zgubił dowód osobisty z potwierdzeniem obywatelstwa wydany w Łodzi 4000-1-1

Goldberg Noech, syn Icka, Łódź, 6-go Sierpnia 27, skradziono metrykę urodzenia wydaną w Rembertowie 3995-1-1

Goldbaum Srul Szloma, syn Chaima, Łódź, Sienkiewicza 33, zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi 4020-1-1

Galecki Włodzimierz, syn Wiktora, Łódź, Włodzimierska 25, zgubił dowód osobisty Nr, 608819 wydany w Łodzi 3987-1-1

Gierszt Dawid Osjaków, pow. Wieluński, zgubił kartę rzemieślniczą, wydaną w Wieluniu. 3905-3-2

Honig Szamsio, Łódź, Limanowskiego 22, zgubił patent IV kat. wydany przez 5-Urząd Skarbowy w Łodzi 3996-1-1

Huzik Stefan, zamieszkały Radogoszcz, Kasztelańska 22, zgubił prawo jazdy wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki 3917-1-1

Hercowi Janowi, Łódź, Odyńoa 42, skradziono legitymację Krzyża Niepodległości, wydaną przez Komitet Krzyża i Medalu Niepodległości dn. 17/III 38 r. w Warszawie 3848-3-3

Hirszenberg Rothe Olga, Łódź, Piotrkowska 121, zgubiła paszport zagraniczny, wydany przez Star. Grodzkie Łódzkie 3817-3-3

Idzikowski Bolesław z Tomaszowa-Mazow. zgubił legitymację służbową Nr. 1770 i legitymację uprawniającą do przeprowadzania lustracji przedsiębiorstw wydane przez Izbę Skarbową Łódzką oraz dowód osobisty wydany przez Zarząd Miasta Kalisza i pozwolenie na broń wydane przez Starostwo Powiatowe w Kaliszu. 135-3-1

Joskowicz Dawid, Łódź, Gdańska 8, rocznik 1996, zgubił dowód osobisty wydany w Zduńskiej Woli. 4017-1-1

Jeliński Wawrzyniec, zgubił tablicę rejestracyjną samochodu ciężarowego A 45443, wydaną w Łodzi 4033-1-1.

Krysiewicz Władysław, rocznik 1912, Łódź, Drewnowska 37, zgubił książeczkę wojskową i kartę powołania na ćwiczenia, wydane w Legionowie. 4029-1-1.

Kondras Helena, Łódź, Miedziana 13, zgubiła dowód wydany przez P. K. P. wraz z biletem lekarskim 3815-3-3

Kaczkowski Józef, rocznik 1897, syn Antoniego, z mieszkałego w Piotrkowie, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie 198-1-1

Kapłan Szajka Kielman, zgubił paszport zagraniczny wydany przez Konsulat Generalny R. P. w Paryżu dnia 5. 7. 1937 r. za Nr. 2142/VII 37. 3992-3-1

Kaliski S. M. zgubił znaki rejestracyjne samochodu A 45-289, wydane przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 3961-1-1

Kac Moszek Bendet, Łódź, Piłsudskiego 29, zgubił świadectwo Przemysłowe kat. VIII, wydane przez VIII Urząd Skarbowy w Łodzi. 3969-1-1

Krupka Szlama, syn Jośka Mendla, zamieszkałego w Łodzi, ul. Żeromskiego 8, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 3979-1-1

Klatt Antoni, syn Michała, Łódź, Pomorska 30, zgubił książeczkę wojskową i dowód osobisty wydane w Łodzi 3982-1-1

Kołodziejczak Czesław, rocznik 1911, Łódź, Rokicińska 9/11, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łucku 4022-1-1

Klemm Ernest, Aleksandrów k/Łodzi zgubił dowód osobisty wydany przez Magistrat m. Aleksandrowa. zl. 1242/V 1-1

Landau Jakub, Łódź, Nowomiejska 7, zgubił weksel na zł. 65, płatny 30/7, 38 r. wyst. Bryczkowska L. Łódź, Sienkiewicza 34 zlec. Karmazyn 3865-3-3

Lenartowska Olga, zgubiła legitymację Nr. 3997525 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Pabianicach 196-1-1

Lipowicz Izrael Izaak, rocznik 1912, Łódź, Andrzeja 17 zgubił książeczkę wojskową, kartę mobilizacyjną i kartę powołania na ćwiczenia, wydane w Łodzi 3988-1-1

Litkiemu Oskarowi, Łódź, Zgierska 105, skradziono dowód osobisty, kartę rzemieślniczą i protokół egzaminu wydany w Łodzi 3849-3-3

Margulies Szlama, Łódź, Główna 61, zgubił 2 weksle po zł 100.—, wyst. A. Bołge, pł. 2.X. i 1.XI. 1938 roku na zlecenie A. Fryd. 3838-3-3

Mastbaum Hersz, rocznik 1914, Łódź, Cisielska 20, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 3951-1

Mucha Marianna z Wrońska, zgubiła dowód osobisty Nr. 119/35 wydany przez Zarząd Gminny w Widawie. 202-1-1

Mostowski Ignacy, syn Wojciecha, rocznik 1889, zamieszkały we wsi Gończym-Brodzie, gm. Hołoby, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Radomsku 200-1-1

Makowski Zygmunt, syn Stanisława, Łódź, Chojny, Trębacka 54, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 3998-1-1

Markowski Tadeusz, Łódź, Radwańska 30, zgubił dowód rejestracyjny samochodu osob. A. 47-420 wydany przez Urząd Wojewódzki Łódzki 3960-1-1

Małecki Bronisław, syn Marcina i Agnieszki zamieszkały, gm. Chojny ul. Edwarda 9, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Włocławku, bezpł. 1-1

Mendel Minc, Łódź, Brzezińska 94, zgubił świadectwo przemysłowe IV. kategorii na rok 1938, wydane przez 7 Urząd Skarbowy w Łodzi zl. 1240/V 1-1

Müller Czesław, syn Jana, Tomaszów-Maz. Wrzosowa 25, rocznik 1902, zgubił książeczkę wojskową i kartę mobilizacyjną. 209-1-1

Morawski Jerzy, Pabianice, Legionów 65, zgubił zezwolenie na broń 196860 i kartę łowiecką Nr. 155437 wydane przez Starostwo pow. w Łasku. 4023-1-1

Marando Stanisław, zgubił legitymację Nr. 4001153, Ubezpieczalni Społecznej w Pabianicach 203-1-1

Nowak Antoni, rocznik 1913, syn Marcina, wieś Młynki, gm. Chabielice, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łasku 208-1-1

Piaskowski Bolesław, Stryków, Sowińskiego 7, zgubił tylną tabliczkę rejestracyjną samochodu ciężarowego Nr. A 45844 wydaną w Łodzi 4024-1-1

Powideł Stanisław, syn Adama, Łódź, Pawia 24, zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi 4013-1-1

Piątkowski Józef Aleksandrów. 11-go Listopada 13, zgubił dowód osobisty wydany w Aleksandrowie 3957-1-1

Rozborski Tadeusz, rocznik 1906, syn Henryka, zamieszkały w Łodzi, Piotrkowska 189, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Grudziądzu. 3967-1-1

Rychlik Bolesław, rocznik 1895, Łódź, Gnieźnieńska 29, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 4015-1-1

Rajchman Moszek Lajb, rocznik 1911, Łódź, Traugutta 12, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 4001-1-1

Rychliński Anatoliusz, zamieszkały w Tomaszowie-Maz. zgubił rewolwer cal. 765, Nr. 49195 3975-1-1

Rotszyld Chana, zamieszkała, Łódź, Brzezińska 57, córka Lajba Załma, zgubiła paszport zagraniczny wydany w Łodzi 3981-3-1

Sobol Szyja, rocznik 1887, Łódź, Południowa 31, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 4030-1-1

Starzyński Władysław, zamieszkały w Tomaszowie, ul. Warszawska 15/17, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 210-1-1

Swiątczak Stanisław wieś Podhulanka, gm. Izbica, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Koninie. 204-1-1

Stępiński Aleksan, syn Józefa, rocznik 1909 w Bełchatowie, skradziono książeczkę wojskową, wydaną w Piotrkowie. 193-1-1

Strumiłło Feliks, Łódź, Ozorkowska 27, zgubił kartę powołania do Zastępczego Powszechnego Obowiązku Wojskowego, wydaną w Łodzi 3993-1-1

Szyktanc Oskar, w Łodzi, Kilińskiego 105, zgubił paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Grodzkie Łódzkie. 3994-3-1

Świczka Dawid Szlama, syn Arona Wolfa, Łódź, 11-go Listopada 22, skradziono dowód osobisty wydany w Łodzi. 4002-1-1

Taub Gabriel syn Arona Lajze, zamieszkały w Łodzi, ul. Zachodnia 33, zgubił dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski w Łodzi 3972-1-1

Teich Jacheta, Łódź, Wólczańska 3, skradziono paszport zagraniczny wydany w Łodzi, w roku 1938. 4009-1-1

Teich Fajga, Kały k/Łodzi, zgubiła paszport zagraniczny wydany przez Konsulat R. P. w Tel-Aviw 4010-1-1

Turkiewicz Bolesław, zgubił legitymację Nr. 4012414 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Pabianicach. 196-1-1

Wajnberg Wolf, syn Icka, Wiśniowa-Góra, gm. Brójce, zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi 4014-1-1

Wisiorek Józef, rocznik 1900, Łódź, Napiórkowskiego 45, zgubił książeczkę wojskową wydaną w Łodzi 4012-1-1

Wietrzykowski Władysław, rocznik 1915, Łódź, Kochanowskiego 16, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi. 4028-1-1.

Wierzbowski Władysław, rocznik 1920, syn Stanisława zgubił zaświadczenie wojskowe wydane przez 4 Baon Junackich Hufców Pracy w Pyzdrach 197-1-1

Weigold Rudolf, syn Jakuba, Łódź, Wysoka 46, zgubił książeczkę wojskową, wydaną w Łodzi 3983-1-1

Waleria Kopacka, zgubiła książeczkę oszczędnościową, Nr. 72139 A wydaną przez Spółdzielczy Bank Przemysłowy w Łodzi 3989-3-1

Wyrwich Alfred, Łódź, Południowa 63, zgubił weksel na 125 zł. płatny 15. X. 38 r. wystawiony przez Szlamę Dorfsmana, Łódź, Piotrkowska 180, żyrowany przez Krystiana Wutke 3986-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria D. Nr. 438824 wystawiony na nazwisko właściciela Hillera Chila Majera w Ozorkowie. 192--1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria A. Nr. 341259 wystawiony na nazwisko właściciela Piotra Mysłek zamieszkały we wsi i gm. Dąbrowa-Zielona 201-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria A. Nr. 262434 wystawiony na nazwisko właściciela Józefa Kurpesy zamieszkały we wsi Magdalenka gm. Będków 199-1-1

Zgubiono dowody osobiste na nazwiska: Kopelowicz Anna, Łódź, Ogrodowa 26 i Boruch, Moszek Rozenblum, Łódź, Wólczańska 4, wydane w Łodzi, oraz dowód zastawowy Nr. 207/14/3787 wydany przez K. K. O. Łódź 3999-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria A. Nr. 364942 wystawiony na nazwisko właściciela Fersza Romana z Emilianowa. 195-1-1

Zonenbergowi Nachmanowi-Dawidowi, rocznik 1913, syn Abrama, Aleksandrów, Wiatraczna 8, skradziono książeczkę wojskową z kartą mobilizacyjną, wydane w Łodzi i dowód osobisty wydany w Aleksandrowie 3962-1-1

Zginęły dwa dowody Kolejowe wystawione przez Dyr. P.K.P. w Warszawie na nazwisko Rembowską Antoninę i Goldas Leokadię zamieszkałych w Koluszkach 3963-1-1

Żuchowski Antoni, zamieszkały Zielna 13, zgubił dowód tożsamości wydany w Łodzi 3971-1-1

Zgubiono dowód tożsamości konia seria A. Nr. 106430 wystawiony na nazwisko właściciela Pieruckiego Józefa 206-1-1

Zginął dowód osobisty Fuldego Edwina Nr. 1066/15023 i Fulde Heleny Nr. 774/9394/I wydane przez Starostwo Powiatowe w Łasku. zl. 1171/V

Zylberyng Eliasz Chaim, syn Mojżesza Hersza, Łódź, Podrzeczna 19, zgubił dowód osobisty wydany w Łodzi i weksel na zł. 40 gr. 70, płatny 16. 9. 38 wystawca Sz. Tenenbaum w Wierzbniku, żyrant Ch. Kon. 4026-1-1

Zarębie Marii skradziono dowód osobisty wydany przez Zarząd Gminy Kamieńsk w dn. 31. XII. 1923 r. za Nr. 7/23/Z. 184-3-3

Zieliński Józef. emeryt maszynista P. K. P. st. Piotrków, ul. Narutowicza 36, zgubił dowód tożsamości osoby Nr. 462760 akta 22569/I wydany przez Dyr. Okr. Kolei Państw. Warszawie. 204-3-2

Zielińska Stanisława, zgubiła legitymację urzędniczą, wydaną przez Inspektorat Szkolny, powiatu łódzkiego. zl. 1049/V-3-3

Zginęły znaki rejestracyjne samochodu ciężarowego A 45184, wydane firmie Jelin i Rudomin i S-ka przez Urząd Wojewódzki Łódzki. 4031-1-1

Zylberyng Eliasz Chaim, zgubił 2 weksle: na 50 zł. płatny 25. X. 1938, wystawca M. Balzam, żyrant M. Glass i na 100 zł. płatny 5. XI. 1938, wystawca L. Tyschler żyrant B. Berliner. 4032-1-1

Prenumerata wynosi: kwartalnie zł. 4.50, rocznie zł. 18.— wraz z przesyłką pocztową.
Konto w P. K. O. Nr. 602355 Łódzki Dziennik Wojewódzki, Łódź

Adres Redakcji i Admin.: Urząd Wojewódzki, Łódź, Ogrodowa 15, tel. 158-50. **Administracja** czynna od godz. 10—12.

Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.

Administracja przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. — Ceny ogłoszeń: drobne 1 krotne 15 groszy za wyraz, najmniej zł. 1.50 — 3 krotne 30 groszy za wyraz. Zwyczajne: 30 groszy za wiersz milimetrowy (szpalty redakcyjnej).

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do miejscowych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Zakłady Graficzne J. K. Baranowskiego w Łodzi, Piotrkowska 111, tel. 138-60. 16/38.